

[Ole Olsen.]

rer en anden ting, nemlig fremskridtspartiets rolle som et positivt EF-parti. Når fremskridtspartiet forsøger at sige, at det er delt med hensyn til EF-politik, får det bogstavelig talt aldrig nogen kontante virkninger. Jeg synes, man skulle have diskuteret det grundigere i fremskridtspartiet. Dette er kun et forslag, som inviterer også udenlandsk kapital indenfor i Danmark, og derfor er fremskridtspartiet nu med til, så kraftigt man overhovedet kan, at nedbryde de sidste spinkle barrierer, der blev lavet forud for EF-tilslutningen.

Burgdorf (KF):

Det er jo indtil nu ikke nogen særlig blid behandling, dette lovforslag har fået, men vi kender jo næsten ordlyden fra i fjor, da det var det konservative folkeparti, der fremsatte dette forslag. Nu som før mener vi, at forslaget er rigtigt i sit sigte, og at den lovgivning, der er på dette område, er forkert. Man kan bruge mange argumenter for at anbefale en bibeholdelse af den nuværende lovgivning på dette område, men når man siger, at man ønsker det for at bevare landbruget for landbrugets unge i fremtiden, mener jeg, det er forkert. Det kan ikke bibeholdes på den facon. Vi ved jo, at landmandens gennemsnitsalder i øjeblikket er langt over 50, og at der ikke er tilstrækkelig tilgang af unge til dette erhverv. Ja men så kan det jo ikke bibeholdes; der bliver jo et tomrum. Hvem skal udfylde det? Jeg er bange for, at det bliver staten.

Vi ønsker stadig væk, at landbruget skal være et liberalt erhverv – det troede jeg også venstre gjorde, men det gør de altså ikke – og at landbruget skal have så frie muligheder som muligt, kun derved kan det trives vel. Derfor vil vi støtte dette forslag.

Aksel Knudsen (KrF):

Da kristeligt folkepartis ordfører i denne sag, hr. Arne Bjerregaard, ikke er til stede, har jeg lovet at sige, at kristeligt folkeparti ikke finder, at dette forslag løser landbrugets problemer, og at vi derfor ikke kan gå ind for den foreslåede lovændring.

Fuglsang (DKP):

Uden at afvente nogen betænkning ser jeg mig i stand til at afsløre, at mit parti vil gå mod dette forslag såvel som de principper,

nemlig bl. a. at fjerne bopælspligten, som er grundlaget for det. Der tales så meget om landbrugerne og landbruget, og også vort principielle synspunkt er, at landbruget netop skal være et erhverv for landbrugere, men det er jo ikke det, man tænker på her. Bliver et forslag som det gennemført, vil det gøre landbruget til et nyt matadorspil for diverse spekulanter, sådan som fremskridtspartiets forslag også på andre måder går ud på det.

Vi har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at det, vi har brug for, er at finde frem til former, som er mere effektive end dem, vi har i øjeblikket, og hvis nogen kan fremvise sådanne, vil vi være overmåde forhandlingsvenlige, men vi vil under ingen omstændigheder være med til at slippe alle tøjler løs for det, man kalder de liberale kræfter. Det ville være værst for dem, som virkelig skal være landbrugere.

Abel (CD):

Centrum-demokraterne kan ikke tiltræde det foreliggende lovforslag. Ved ophævelse af bopælspligten opstår der fare for yderligere stigninger af prisen på landbrugsjord, og sådanne stigninger kan måske nok tages af ikke-landmænd, som hovedsagelig er ude på pengeanbringelse i fast ejendom og på at kunne spare i skatter, men det er en urimelighed over for landmænd, som skal leve af erhvervet og ikke har mulighed for så store investeringer som mange såkaldte bylandmænd, der ikke har landbrug som hovederhverv. Urimeligheden vil endda være størst over for unge landmænd, som har vanskeligheder nok med at etablere sig.

Centrum-demokraterne er imidlertid rede til i anledning af det fremsatte lovforslag at drøfte problematikken. Vi ser gerne, at det grønne kort kan drages ind i billedet som en mulig udvej, idet det jo ikke er ukendt, at landboforeninger i sin tid fandt, at det skulle være frit for enhver at købe landbrugsejendomme.

Vi venter i den sammenhæng, som også flere andre ordførere har været inde på, på resultatet fra det udvalg, som landbrugsministeren nedsatte i 1975, og som fik til opgave at undersøge behovet for ændringer i landbrugsloven. Jeg vil i den forbindelse nævne, at landboforeningernes jordpolitiske holdning er blevet formuleret på følgende måde: at man vil sikre og bevare et rimeligt antal rationelle landbrugsbe-